

faràndula, un mite "ligh", podríem dir. De cap de les maneres voldria que ningú m'expliqués el seu origen etnològic o que me'l desmitifiqués amb els estris del criticisme històric. Precisament, allò no ben bé explicable dels Gegants, Nans i Cavallets, perquè la seva finalitat és ésser lliures de tota finalitat, ho converteix per a mi en l'encarnació de les Festes. la seva presència una mica surreal fa que siguin any rere any (tal com cal pel temps cíclic dels mites) la meua "pièce de resistance" dins l'enrenou festiu que es regula segons les lleis de l'economia del mercat: oferta i demanda.

El que passa és el següent: Malgrat l'emoció dels Gegants & Cia., he de dir de mala gana, però amb la mirada realista a les "coses tal com són", que el veritable Sant Patró de les Festes - ningú no l'esmenta mai pel seu nom, però tot i així és pràcticament omnipresent - no és cap altre que el Senyor Esteve. És ell qui ens prepara l'especial "Mercat de festes" i tot fent això ha calibrat perfectament la seva clientela fragmentada pluralísticament: per a cada gust té quelcom en la seva àmplia oferta i mai no se n'oblida de dir ben alt el preu del producte (Mireu al programa de Festes la salutació de l'alcaldeessa: "... tots hi puguem trobar actes que siguin del nostre gust" i "calen diners"), un preu que hem de pagar en pessetes i amb bona conducta (per això també mireu el programa).

Fer una síntesi entre la Mare de Déu i els Gegants & Cia. per un costat i el mercantil i consumista Senyor Esteve per l'altre m'és quasi impossible. La idea i la pràctica de l'alegria comprable em repugna força, de manera que - desconcertada - em pregunto: per què les Festes em fan il·lusió?

La resposta que puc donar segons el meu millor saber i entendre és aquesta: sóc una "bàrbara del nord", crescuda i educada en l'esperit de l'asceti protestant i de la disciplina prussiana, i un fruit, mig podrit, d'aquesta austeritat és la Festa dels Bombers. Són els dèficits evidents d'aquesta festà nòrdica que fan que durant les Festes del Tura sempre hi hagi moments en què els pugui compensar de forma gratuïta o - paradoxalment - previ pagament de tribut al Senyor Esteve.

Sigrid Werning Stüwe

La teoria d'Steiner

- un relat impertinent -

El Dr. Karl Steiner és un sociòleg alemany que ha dedicat tota la seva vida a l'estudi de la conducta humana en relació al medi i a desentrallar els mecanismes que regeixen la ritualitat com a fenomen col·lectiu.

Steiner afirma sense embuts que les societats primitives no pensen, simplement són, de la qual cosa podem deduir que les societats modernes pensen i que com més pensen van deixant de ser, perdent entitat, esdevenint

així ens estrictament funcionals.

Contradint el postulat cartesià del Cogito...etc., etc. aquest jueu teutó desbarata tota l'arquitectura del pensament contemporani i ens converteix a tots plegats en uns autèntics monstres de fira carregats de complexos i de sentiments de culpa.

Oh! Tura, Tura et falten
ben bé
tré o quatre pams
d'estatura
Però Tura, Tura, a mi ja
m'agrades com ets.